
Statisticko testiranje

Student:

Neven MICULINIĆ

Mentor:

Prof. dr. sc. Bojana

DALBELO-BAŠIĆ

Dr. sc. Goran GLAVAŠ

20. svibnja 2015.

Sadržaj

Contents	i
1 Uvod	1
2 Hipoteza	3
2.1 Nul hipoteza	3
2.2 Alternativna hipoteza	4
3 Struktura testa	5
3.1 Greške	5
3.1.1 Greške 1. vrste	6
3.1.2 Greške 2. vrste	6
3.2 P vrijednosti	7
3.3 Područje prihvatanja	7
4 Statističko testiranje očekivanja	8
5 Zaključak	11
Bibliografija	12

Poglavlje 1

Uvod

Ovaj seminar se bavi statističkim testovima, tj. prihvaćanjem ili odbacivanjem hipoteza. Započinje kratim opisom postupaka testiranja, objašnjavanjem ključnih pojmova te zatim demonstrira postupak testiranja na statističkom testiranju očekivanja.

Početna je premisa jednostavna, imamo hipotezu koju želimo provjeriti. Ona može biti svakojaka:

- na FERu je 99% muškaraca
- dnevno 1000 studenata FFZG idu u Cassandru
- Varijanca bodova na SISu je 15

Kao što vidimo u primjerima one testiraju vjerojatnost za neki parameter populacije Θ . On može biti različit: postotak pripadnika jedne subpopulacije, broj, očekivanje, varijanca neke statistike i mnoge druge oblike. Za daljnje primjere slučajna varijabla populacije će biti X .

Uzorak nazivamo n -torku $(x_1, \dots, x_n)$ koji su nezavisne realizacije slučajne varijable X . One imaju identičnu razdiobu kao i ona.[6]

Također prilikom uzorkovanja populacije moramo paziti na razne sistematske greške te kako ih izbjeđavati.

Poglavlje 2

Hipoteza

Statistička je hipoteza tvrdnja o parametru jedne ili više populacija.[3] Npr. tvrdnja da prosječan broj jabuka pojedenih na dan iznosi 2 je validna hipoteza.

- Nul hipoteza (*eng. null hypothesis*) H_0
- Alternativna hipoteza (*eng. alternative hypothesis*) H_a

2.1 Nul hipoteza

Nul je hipoteza (*eng. null hypothesis*) teza o populaciji.

Ona može biti donesena na temelju modela tog sustava (npr. kroz biološke, fizikalne, matematičke ili druge zakonitosti), empirijska mjerenja sustava te na mnoge druge načina.

U većini literature [3][6] se označava s H_0 . Primjeri nul hipoteza mogu biti razne, od hipoteza očekivanja populacije, hipoteza udjela subpopulaciju u populaciji, i mnoge druge primjene.

2.2 Alternativna hipoteza

No sto ako postupkom testiranja odbacujemo nul hipotezu? Onda prihvaćamo alternativnu hipotezu. To naravno ne implicira u apsolutnu točnost jer na temelju rezultata dobivenih u uzorku ne možemo nikad biti sasvim sigurni je li odabrana hipoteza ispravna ili ne. [6]

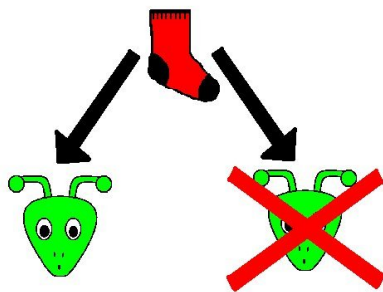
Neka je H_0 : *Varijanca bodova na SISu je 15.* tj. $H_0 : \sigma^2 = 15$. Sto bi bila alternativna hipoteza?

Logično negacija H_0 te je time $H_a : \sigma^2 \neq 15$. Ovo je dvostrana alternativna hipoteza jer parametar σ^2 u alternative može biti i veći i manji od nul hipoteze.

Postoji još jedna mogućnost alternativne hipoteze, a to je jednostrana. Glasi ovako: $H_a : \sigma^2 > 15$ ili $H_a : \sigma^2 < 15$. Kao sto vidimo ova alternativna hipoteza gleda samo jednu stranu toga parametra te se zato zove jednostavna. [1]

Kada rabimo koju? Jednostranu rabimo samo ako smo iznimno uvjereni da je suprotan slučaj nemoguć, zbog fizikalnih, matematičkih ili ostalih zakona. Stoga najčešće uzimamo dvostranu alternativnu hipotezu.

Q. Where have all my socks gone?

Alternate Hypothesis

Null Hypothesis

=

=

Extra-terrestrial beings have transported themselves into my house in order to steal my socks.

Aliens are not to blame. There is some other explanation for the disappearing socks.

Poglavlje 3

Struktura testa

3.1 Greške

Nakon uvoda u osnovne pojmove vezane uz hipotezu pogledajmo s kolikom sigurnošću možemo tvrditi istinost nase prosudbe u tesu. Imamo 4 moguca ishoda testa:

		Nul hipoteza je	
		Točna	Netočna
Presuda testa je:	Odbaci	Greška 1. vrste Lažno pozitivni $P = \alpha$	Točno
	Prihvati	Točno	Greška 2. vrste Lažno negativni $P = \beta$

Kakav god test odabrali da potvrdimo ili odbacimo H_0 on može rezultirati u greskama 1. ili 2. vrste. Evo jednog ilustrativnog primjera za gresku 1. vrste.

3.1.1 Greske 1. vrste

Odbacivanje nul hipoteze kada je ona točna naziva se greskom 1. vrste. [1]. Radi daljnjeg pojasnjenja pogledati primjer u nastavku:

Situacija je sljedeća. Vi ste čuvar nekoga sela i vasa je dužnost oglasiti uzbunu ukoliko se vuk približava. Time je H_0 vuka nema. E ukoliko vuka stvarno nema, a vi ste oglasili uzbunu vi ste načinili pogresku prve vrste iliti lažna pozitivnost.

Sličnu scenarij možete vidjeti i s testom za trudnoću. Ukoliko krecete od hipoteze H_0 : *Nema trudnoće* te H_a : *trudnoca* te stvarno niste trudni, ali test pokazuje trudnoću to je još jedan primjer Type I greske. Ona se označava s grčkim slovom α te se naziva nivo značajnosti testa (*eng. significance level*).

Pri samoj konstrukciji statističkog testa ukoliko je H_0 točna možemo lijepo ustimati α na prihvatljivu granicu te ga možemo lijepo ustimati jer često pretpostavljamo kako funkcija razdiobe izgleda.

Ovdje dodati još par slika
i lijepše pojasniti

3.1.2 Greske 2. vrste

No dobro, ovo je sve super, možemo podesiti test da nam je $\alpha \approx 0$ no što time dobivamo? Tu u priču ulaze greske 2. vrste koje imaju vjerojatnost β . Ne odbacivanjem nul hipoteze, H_0 , kada je ona netočna se naziva pogreska 2. vrste. [1]

Koristeći primjere iz prethodne sekcije, vas test presudi da vuka nema dok on stvarno dolazi pred vasa vrata. Također vi ste trudni dok test za trudnoću to ne pokazuje dok nije prekasno. Faktor β je povezan s pojmom *snaga testa* (*eng. power*) koja iznosi $1 - \beta$. Ona je definirana kao vjerojatnost da će test odbiti H_0 kada je ona lažna.

No taj faktor β je često nemoguće odrediti bez nekih pretpostavki. Npr. ((ovdje ubaciti neku normalnu distribuciju i koliko je beta ako je $\mu + \delta$ te kako on ovisi. Malo matematike i formulu upisati))

Kod izrade svakog statistickog testa dolazimo do biranja omjera snage i značajnosti istoga. Oni se ponasaju kao na klackalici, sto je veca snaga testa to je veca značajnost i obratno. Idealni test bi imao snagu 1 te značajnost 0, no to u praksi nije moguće, te time treba pazljivo odabrati ta dva parametra tijekom izrade samoga testa.

3.2 P vrijednosti

Sljedeći važan pojam u ovom kontekstu je p vrijednost. Ona se definira kao najmanja značajnost test, α , za koju bi ovaj uzorak presudili odbacivanjem nul hipoteze, H_0 [1]

3.3 Područje prihvatanja

Potom želimo konstruirati područje prihvatanja za naš test. [6] Ponovimo imamo H_0 hipotezu koja pretpostavlja neke parametre o distribuciju koju želimo testirati.

Neka je slučajna varijabla $X \sim \mathcal{D}$. Prvo definirajmo oznaku kao u većini literatura [6] [1]

x_α je $1 - \alpha$ percentil te zadane distribucije.

Za zadani nivo značajnosti α to zapravo znači $P(x \in \langle l, u \rangle) = 1 - \alpha$. Tj. da sansa da ukoliko je H_0 točna vjerojatnost točne presude iznosi $1 - \alpha$

Najčešće se rabe tri tipa područja prihvatanja:

- Gornji: $x \in \langle x_\alpha, +\infty \rangle$
- Doljni: $x \in \langle -\infty, x_{1-\alpha} \rangle$
- Dvostrani: $x \in \langle x_{1-\frac{\alpha}{2}}, x_{\frac{\alpha}{2}} \rangle$

Poglavlje 4

Statističko testiranje očekivanja

U ovom poglavlju ću prikazati kako se testiranje vrši na prosjek uzoraka. Prvo pretpostavljamo da je populacija normalno distribuirana.

Zatim zelimo odrediti koliki nam mora biti uzorak iz te populacije da bi značajnost testa te njegova snaga bila zadovoljavajuća i uz to sve izbalansirati. Konkretni postupci određivanj velicine uzorka izlaze izvan okvira ovog seminara.

Treba naravno napomeniti da će uzorak biti distribuiran po t distribuciji jer nam varijanca populacije nije poznata te pretpostavljamo normalnu distribuciju populacije.

Ukoliko je H_0 točna naša statistika:

$$\frac{\sqrt{n}(\bar{x} - \mu)}{s} \sim t_{n-1}$$

slijedi t distribuciju s $n - 1$ stupnja slobode. Nakon malo matematike uz pretpostavku H_0 :

$$\bar{x} \sim \frac{s}{\sqrt{n}} \cdot t_{n-1} + \mu$$

Uz znacajnost testa α dobivamo podrucje prihvatanja H_0 kao [3]:

$$\bar{x} \in \left\langle \mu - \frac{s}{\sqrt{n}} \cdot t_{n-1, \frac{\alpha}{2}}, \mu + \frac{s}{\sqrt{n}} \cdot t_{n-1, \frac{\alpha}{2}} \right\rangle$$

gdje $t_{n, \alpha}$ gdje pretstavlja $1 - \alpha$ percentila t distribucije s n stupnjeva slobode, prikazano u prethodnom poglavlju.

Potom uz odredeni α napravimo podrucje prihvatanja za ovaj test. Ukoliko je prosjek uzorka unutar tog intervala nas test nije odbio H_0 te je presuda nul hipoteza, dok u suprotnom biramo H_a .

U nastavku je dan primjer programskog koda koju uz pythona te biblioteka NumPy odraduje cijeli postupak testiranja.

Treba ovdje uzeti neki
primjer podataka i lijepo
ih obraditi... ako stignem

```
from pylab import *
from numpy import *
from scipy.stats import t, norm
from numpy.random import normal

#Ovo je primjer ulaznih podata za testiranje
data = normal(3.1, 2, 15)
mu_test = 3
alpha = 0.05

n = data.size          # Broj uzoraka
s = data.std(ddof=1)    # Procjena standardne devijacije populacije (ne uzoraka)
mu_s = data.mean()      # Procjena prosjeka iz uzoraka
mu_s_s = s/sqrt(n)      # Standardna devijacija prosjeka uzoraka

#Plottanje cisto da vidimo ulazne podatke
hist(data, bins=7);

(l,u) = t.interval(1-alpha, n - 1, mu_test, mu_s_s)
print (l,u) #Podrucje prihvatanja

if l < mu_s and mu_s < u:
    print ("H_0")
else:
    print ("H_a")
```

Poglavlje 5

Zaključak

U ovako kratkom seminarskom radu je nemoguće prekriti svu raskoš statističkih testova te on pokriva samo najelementarnije testiranje statistike. No ono može biti preduvjet kao pretpostavke za neke naprednije testove koji pretpostavljaju mnogo više nego normalnu distribuciju populacije te naravno puno više i zaključuju.

Bibliografija

- [1] N. F. Hubele D. C. Montgomery, G. C. Runger. *Engineering statistics*. London: John Wiley & Sons, Inc., 2001.
- [2] V. A. Clark O. J. Dunn. *Applied statistics: analysis of variance and regression*. London: John Wiley & Sons, Inc., 1974.
- [3] Željko Pauše. *Uvod u matematičku statistiku*. Školska knjiga, 1993.
- [4] Neven Elezović. *Diskretna vjerojatnost*. Element, Zagreb, 2007.
- [5] Neven Elezović. *Slučajne variable*. Element, Zagreb, 2007.
- [6] Neven Elezović. *Matematička statistika i stohastički procesi*. Element, Zagreb, 2007.